

HJÆLP
MEDDELELSER FRA FALCK

36. årgang. 20. april 1972

Udgivet af De Danske Redningskorps
Fællesforbund, Falck-Huset, Polititorvet,
1593 København V. Tlf. (01) 15 83 20
eller (01) 15 43 20

Redaktion:
Preben Kjær, HD (ansvarsh.)
Jan Assentorp
Henning Petersen

Oplag: 8.500 eksemplarer

Tryk: Rønsholt & co.

Indhold:

Focus på København A/S

se side 67

Store udbygningsplaner for Falck-Stationer

se side 73

Mere korrosion

se side 76

28 reddere skulle fyres

se side 82

Breve, klager og personalia m. v.

fra side 85

Forsiden:
Kommende abonnent?

Bagsiden:
Falck-Nyt

MINI KOMMENTAR

Inde i bladet, nærmere betegnet på side 75, er gengivet et åbent brev, som Falck-reddernes tillidsmand i Vejle har stilet til byens borgmester i anledning af en aktuel sag om brandslukningens fremtid i byen. Reddernes tillidsmand spurgte helt enkelt: „Hvad er der i vejen?“ – underforstået med Falck-stationen og dens virksomhed.

Brandslukningssagen fik som ventet det udfald, at det stærkt reducerede kommunale brandvæsen skal udbygges, hvilket betyder bygning af en ny brandstation, ansættelse af mere end en halv snes brandmænd samt en nødvendig supplerings af det rullende materiel. De økonomiske virkninger af disse forhold på et kommunalt budget behøver ingen kommentarer.

Det, tillidsmanden gerne havde ønsket besvaret, var, hvorfor man ikke ville benytte den nye Falck-station i Vejle med plads til såvel materiel som personel. Byrådsflertallets indlæg gav imidlertid ikke svar herpå.

Det, at en Falck-station mister noget af sit brandslukningsområde, er ikke i sig selv en katastrofe. I den aktuelle situation betyder det en midlertidig standsning af den økonomiske vækst, hvilket igen betyder, at der bliver færre penge til investering i materiel og til at udbetale lønninger med, og det begrænser igen muligheden for at forøge antallet af heltidsansatte Falck-reddere.

Det betyder *ikke* – som nogen tror – en mindre fortjeneste for Falck. I dag gøres betalingen for brandslukningstjenesten op på grundlag af eksakte omkostninger, godkendte af Kommunernes Landsforening, så der er ikke tale om nogen profitskabende forretning, der går korpsets næse forbi.

Tilfældet fra Vejle er ikke specielt. De sidste par år har talt tilsvarende begivenheder rundt om i landet. Hver gang er beslutningen gennemført med knebent flertal og på svagt grundlag. Og hver gang har korpset og dets medarbejdere stået med en eller anden fornemmelse af, at der måske lå andre ting end en realistisk og objektiv bedømmelse bag. Derfor må det være nærliggende at tilslutte sig tillidsmandens spørgsmål: „Hvad er der i vejen?“ og spørge: Er det ikke i vor tid naturligere at basere sine afgørelser på driftsøkonomisk vurdering end på veneration og følelser?

Focus på København A/S:

Vi er nødt til at rette os efter hvornår samfundet har brug for os

Direktør Jørgen Falck,
økonomichef Torben Hansen,
salgschef Gunnar Linde-
hammer, administrations-
chef Steffen Mortensen og
distriktsleder Kaj Olsen i sam-
tale med Preben Kjær.

Den københavnske ledelse, Jørgen Falck og hans liniechefer i åbenhjertig samtale om det Falck-selskab, der i dag har de største økonomiske og udbygningsmæssige problemer at slås med, hovedsagelig i Storkøbenhavn.

Da korpsets organisationsomlægning var tilendebragt i 1971, blev resultatet, at en tidligere enhed blev spaltet i to: et *Fællesforbund* med stabsfunktioner, der skulle tage sig af problemer på landsbasis, og et *Falcks Redningskorps København A/S*, der nok stadig stod registreret som moderselskab, men hvis opgave det skulle være at hellige sig sit eget område med én administrerende direktør i spidsen.

De nyudnævnte liniechefer og direktøren kom hurtigt til at stå som en sammenhængende gruppe. En gruppe, der i næsten klanagtig solidaritet begyndte at løse de mange opgaver, som ventede. En gruppe, der har vist, at den tør binde an med nogle af de største opgaver i korpsets historie. Vi forsøger at trænge lidt nærmere ind på den.

Ser økonomien lys ud?

Jørgen Falck:

– København A/S, der tæller ca. halvdelen af alle redningskorpsets stationer, har nu fået en bedre styring af økonomien.

– Det er en stor glæde for os, at lederne rundt omkring har fulgt vore opfordringer henimod slutningen af 1971 til at slå omkostningsbremserne i. Vi agter at følge informationen omkring økonomien op.

Torben Hansen:

– Enig i at den bedre styring animerer til optimisme, men vi ved, at omkostningsstigninger vil komme. Det brev, vi sendte ud, plus møder og anden information medførte omkostningsbesparelser på et par millioner kroner – og dette i forbindelse med en pæn udvikling i abonnentstegningen reddede driftsregnskabet for 1971.

Hvorledes med organisationen og selskabets styring?

Jørgen Falck:

– Vi bliver forhåbentlig aldrig færdige med at forbedre organisationen. På nuværende tidspunkt føler vi, at vi har fået fordelt opgaverne på hensigtsmæssig måde.

– Men nu forestår opgavefordelingen længere ud i geledderne.

Blev kontorrationaliseringen tabt på gulvet?

Torben Hansen:

– Vi måtte skifte medarbejdere i planlægningsafdelingen midt i det hele, og det var ikke særlig smart. Derfor går det lidt langsommere lige nu, men vi tager trådene op en efter en.

– IKO har aldrig ønsket at være med til mere, end vi bad dem om. Og vi havde det mål at uddanne egne medarbejdere, derfor kører vi nu selv videre.

Administration contra stationerne?

Jørgen Falck:

– Stationer, der ringer til Falck-Huset, skal kunne få den rette mand og det rette svar straks. Det er vort mål, men vi kan ikke lave det hele om fra dag til dag.

Vil København køre sit eget løb?

Jørgen Falck:

– Vi forsøger at placere vore medarbejdere på de steder og i de udvalg, hvor de kan få oplysninger og deltage i aktuelle drøftelser. Vi er interesserede i at hente erfaring alle vegne.

Er det svært at rokere rundt på lederstaben?

Ivan Andersen:

– Det burde gøres meget mere, men det er svært. Kun i hovedstadsområdet er vi fri for at tage vidtgående hensyn til boligproblemer.

Kaj Olsen:

– Vi må og skal give stationerne nyt blod og lederne nye græsgange engang imellem. Det giver uddannelse og træning. Men vi må motivere lederne for rokeringer.

Hvorledes rationalisere på stationerne?

Jørgen Falck:

– Vi er nødt til at rette os efter, hvornår samfundet har brug for os – ikke omvendt. Vi må indrette hjælpen og arbejdstiden herefter.

Kaj Olsen:

– Den personaleudvidelse, der skal til, kan i stor udstrækning ske med deltids-personale – uden at de gamle reddere bliver sorteper.

Jeres nye Falckoliner?

Jørgen Falck:

– Vi vil ikke ansætte piger for at give mindre timeløn, men fordi vi har behov for deltidsbeskæftigelse.

– Men lad os nu først se, hvad der sker med fagforeningens bremse af planerne.

Kaj Olsen:

– Vore reddere kommer også til at udføre assistancer, der passer bedre til dem.

Kørselskoordinering?

Kaj Olsen:

– Vi skal have *alle* til at indse, at vi *må* og *skal* have læs begge veje for at opnå rationel kørsel.

Vagtordninger?

Kaj Olsen:

– Vi vil satse på en 4. vagtordning i Storkøbenhavn, så vi døgnet rundt har effektiv arbejdstid. Gode ideer til nye vagtordninger modtages gerne.

Steffen Mortensen:

– Vi må finde en effektiv ordning, så vagtmestrene altid kan få en tur kørt – uanset om det er en forladt vogn eller hvad.

Hovedstadsområdet?

Jørgen Falck:

– Vi satser alt, hvad vi orker, på at investere så meget som muligt i området, som vi nok har forsømt et stykke tid. Jeg tænker her både på nye stationer og flytning af bestående til bedre lokaler.

Ivan Andersen:

– Ved at bygge nye stationer får vi aflastning af de bestående. Derfor satser vi højt på det. Og publikum skal have nærmeste Falck-station tæt ved.

— Vi opnår ingen gevinst ved at flytte nuværende stationer ud i større lokaliteter. Men afhjælpe trange kår vil vi da

alligevel. Og det vil nok vise sig, at vi slet ikke kan nedlægge en gammel station, fordi vi flytter. Der kommer i stedet to i pågældende område.

Tvinges man af økonomiske grunde til at nedlægge stationer?

Jørgen Falck:

– Vi ønsker at bevare de støttepunkter, Falck har rundt omkring i landet. Også selv om de kan komme i vanskeligheder på grund af stigende personale- og assistanceomkostninger på grund af ringe aktivitet.

– Det er simpelt hen derfor, vi rationaliserer på andre områder, f. eks. ved nedlæggelse af telefonbetjening o.s.v. . . .

Focus på København A/S:

Salget følger den tekniske udvikling,

fortæller Gunnar Lindehammer.

– Det vil være afgørende for den salgsmæssige udvikling, at der etableres nye stationer i udviklingsområder. Derfor kan jeg kun være tilfreds med vore dynamiske planer.

– Men salg skal til stadighed intensiveres. Derfor er der f. eks. i Storkøbenhavn foretaget ny distriktsinddeling – og 6 nye mand er antaget.

– Vi kræver meget af akkvisitørerne. Meget mere i dag end førhen. Derfor er vi også glade for de uddannelsesmuligheder, der har vist sig.

– Men tro ikke at vi vil have sælgere til at lave alt muligt andet.

– Der er nok at gøre for en sælger med at sælge de serviceydelse, vi pålægger ham. De er nemlig så gode, at sælgeren kan gå 100 % ind for dette arbejde.

Vi skal fortsat yde lidt mere end andre,

siger Kaj Olsen.

– Hvis vi fortsat skal have arbejdsglæde, er det en betingelse, at vi respekterer hinanden i vores job.

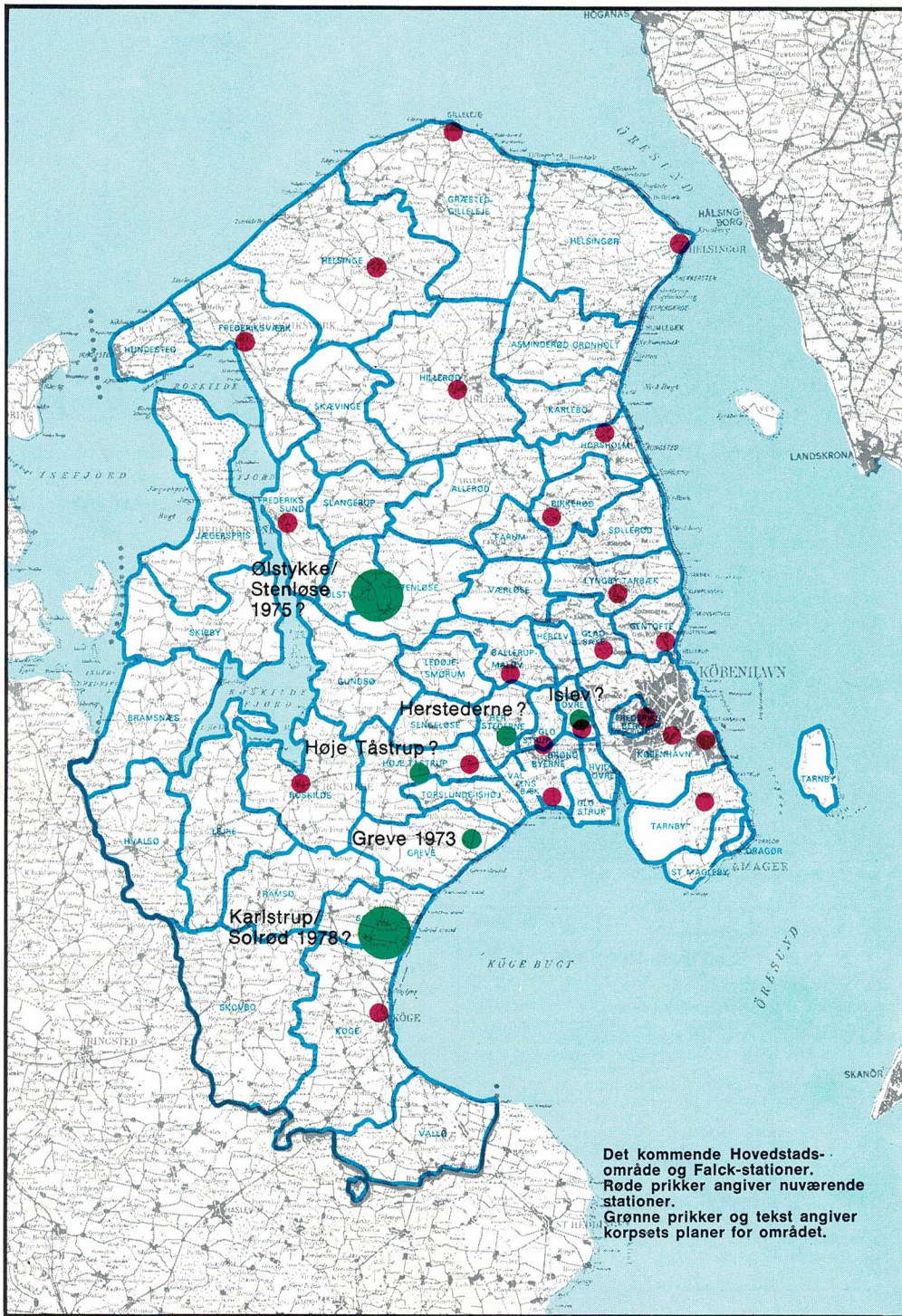
– Jeg respekterer redderne, men kan godt se, at vi med endnu mere uddannelse og træning kan få endnu bedre kundebehandling, optræden, telefonbetjening, soignering og uniformering.

– Med hensyn til uniformen må jeg desværre give kritikken – bl.a. i „Meddelelser” — ret. Det kan blive bedre.

– Jeg er overbevist om, at vi kan klare det og dermed sikre vor egen popularitet i befolkningen, og herved også vor fremtid.

– Uddannelse er ikke alene et teknisk problem. Det nuværende stude har vi personale til – men ikke til flere kurser langt fra stationerne. Skal kurserne forøges, må der ske en opnormering i takt hermed.

Det kommende Hovedstads-
område og Falck-stationer.
Røde prikker angiver nuværende
stationer.
Grønne prikker og tekst angiver
korpsets planer for området.

SAMKØRING OG NYE STATIONER FOR MANGE MILLIONER KRONER

Det er ikke nok i generelle vendinger at fortælle om en ledelses planer og problemer. Der skal facts på bordet, og vi præsenterer her den kendte del af 1970'ernes udbygningsprogram for Sjælland, Lolland-Falster og en del af Jylland med hovedvægt på det storkøbenhavnske udviklingsområde.

Amager

På Amager har korpset station *Tårnby*, der fungerer som vagtcentral. For denne er der ingen konkrete planer. Med hensyn til *Sundbyøster*-stationen på *Amager Strandvej* fortæller *Jørgen Falck*, at der ligger en trussel om ekspropriation.

– Derfor vil vi sandsynligvis flytte den til *Ulrik Birchs Allé* og bygge en moderne redningsstation, hvor *Entreprenerafdelingen* nu har til huse.

Ivan Andersen og *Kaj Olsen* fortæller samstemmende, at de 8 FAT-vogne er fordelt på øvrige Falck-stationer til skifteholdskørsel, således at der nu er 43 Falck-autotransportvogne i skifteholdstjeneste i Storkøbenhavn.

Der er anlagt en vej. Den standser brat foran Falck-stationen. Det ser ud til, at vi må flytte.

Indre København

Både stationerne *Nørrebro* (Lundtoftegade) og *Frederiksberg* (Platanvej) ligger klemte, idet nogle virksomheder, der ejer de omkringliggende ejendomme, så vidt vides har planer for en samlet bebyggelse. Vi mangler en passende stor grund. Fin-des den, vil en fælles udflytning, så vidt det i øjeblikket kan skønnes, være fornuftig.

Rødovre og Brøndby Strand

Station *Rødovre* bor i gamle lokaler. En stor hjælp er det, at *Brøndby Strand* har aflastet Hvidovre-området.

- Vi følger planlægningen i hovedstadsområdet med stor interesse. Og vi må tage til efterretning, at der placeres en kommunal brandstation næsten lige ved siden af vor Brøndby-station, fortæller *Jørgen Falck*.

Tåstrup og Glostrup

Ivan Andersen fortæller, at der arbejdes med planer for en ny placering af *Tåstrup*-stationen. Den nuværende udkørsel og placering er uhensigtsmæssig på langt sigt.

- Bliver resultatet en flytning mod Høje Tåstrup, kan der muligvis blive tale om at flytte *Glostrup*-stationen mod *Herstederne*, men det afhænger af så mange ting, slutter *Andersen*.

Greve

I *Greve*-området, nærmere betegnet *Kildebrønde* nær *Vestmotorvejen*, har korpset erhvervet en byggegrund. Stationen er netop i færd med at blive detailprojekteret. Byggeriet ventes igangsat midt på året og ventes færdigt i 1973-74 - prisen bliver ca. 3,3 mill. kr.

Karlstrup-Solrød

Såfremt befolkningsudviklingen sker i henhold til planlægningen, vil korpset på længere sigt måske overveje en stationsplacering. Dermed har *Falck* alene opfyldt *Køge Bugt*-udvalgets forudsætninger: At der skal være 3 redningsstationer fra *Avedøre* til *Køge*.

Men på nuværende tidspunkt er der overhovedet ikke taget

stilling til det spørgsmål på grund af de andre meget store projekter i hovedstadsområdet.

Ølstykke-Stenløse

- Vi har det med i overvejelserne for *Storkøbenhavn*, fortæller *Torben Hansen*. De omliggende stationer har sprængt rammerne, men tidspunktet for en stations etablering afhænger bl. a. af kommunerne i området.

Frederikssund

Der er til byrådet indsendt projekt for udvidelse af stationen.

Vi har hverken haft til hensigt at stille nogen stolen for døren eller på anden måde at genere byens beboere - også selv om *Ølstykke* skulle blive en realitet - pointerer *Jørgen Falck*.

Den kommende *Greve*-station og *Brøndby*-stationens ydelsesområde i det før så redningsforladte *Køge Bugt*-område.

Bygningen i Frederikssund er pæn - men der har manglet garager.

Frederikshavn/Sæby

1. april påbegyndte vi et interessant samarbejde mellem stationerne *Frederikshavn*, *Sæby* og *Øster Vrå*, fortæller *Steffen Mortensen*. Frederikshavn er blevet styrestation for de to øvrige - og denne styring går på tværs af grænserne mellem to Falck-selskaber.

Løgstør/Nibe/Fjerritslev

Tilsvarende ordning er etableret mellem *Løgstør/Nibe* og *Fjerritslev*. Stationen i *Løgstør* er blevet centralstation. På længere sigt kommer *Brovst-stationen* måske med i ordningen, fortæller *Jørgen Falck*.

Herning og Ikast

Hvis det kan lade sig gøre, vil fjernstyring af stationen i *Ikast* blive iværksat fra *Herning*.

Sideløbende med de her skitserede planer vil *København A/S* stadig modernisere sine stationer. P.t. er station *Frederikshavn* ved at være færdigindrettet, der er byggeri igang i *Kolding*, og forskellige mindre tilbygningsarbejder er under overvejelse.

Ny Falck-station

- der ikke vil kunne udnyttes fuldt ud

I Vejle har kommunalbestyrelsen efter en bevæget debat vedtaget at udbygge det kommunale brandvæsen fremfor at engagere sig med Falck. Merprisen herfor bliver efter vore beregninger 400.000 kr. om året, og der skal bl. a. bygges en ny brandstation, samtidig med at den nye Falck-station får tomme garager.

Vi har modtaget:

Må det være mig tilladt at fremføre nogle bemærkninger til den aktuelle sag om brandslukningen i Vejle.

Jeg taler som en af personalet, og finder det vigtigt at fremføre betragtninger, som har relation til de mange ansatte i Falcks Redningskorps. I fællesskab er der i Vejle gennem 44 år oparbejdet en virksomhed, der i alt beskæftiger ca. 225 medarbejdere - heraf alene i Vejle ca. 70.

Disse ansatte har efter vor mening krav på en saglig behandling af en sag, der for deres arbejdsplads kan give anledning til bekymring og måske bevirke en standsnings eller en nedgang i aktiviteten. Ret naturligt kan det influere på personaleudviklingen.

Vi føler, vi lever i en tid, hvor enhver by og egn har behov for økonomisk aktivitet - en aktivitet, som Korpset gennem tiden har været med til at skabe - det er

ganske enkelt vist gennem Korpsets udvikling, som har skabt et levebrød for de mange ansatte. - Denne aktivitet har tillige skabt indtægter til kommunen i form af skatter og i form af om sætning til de handlende.

Man spørger derfor ret naturligt - er det en udvikling, byrådet ønsker standset i en tid, hvor alle leder med lys og lygte efter ny aktiviteter samtidig med, at man søger efter besparelser - både på omkostningssiden og på investeringssiden?

Alle ved, at vi med vor nuværende redningsstation, førsteklases materiel og veluddannet mandskab kan klare slukningsopgaven i Vejle - ingen har bestridt det!

Alle føler inderst inde, at korpsets tilbud er fordelagtigt. Mand og mand imellem spørger man i dag på redningsstationen - hvad er der i vejen?

Hans Jørgen Hansen

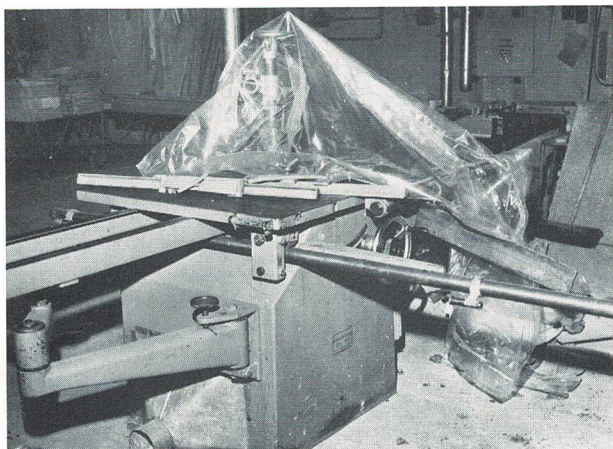
Fællestillidsmand for teknisk personale
Medlem af virksomhedsnævn

vi var knap kommet hjem

På stationen i Vejle var overassistent Axel Quist og redningsfører Carlo Jensen knap kommet hjem fra det i København afholdte korrosionskursus, før der var brug for de tilegnede kundskaber.

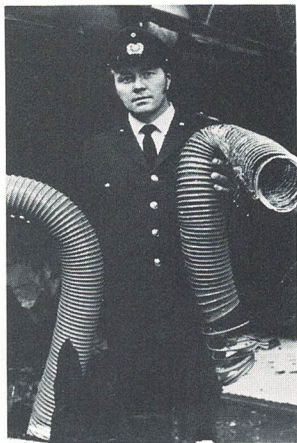
Stationerne **Vejle**, **Horsens** og **Hornsyld** deltog i slukningsarbejdet ved en brand hos firma **Friis Møbel-fabrik, St. Dalby**. Virksomheden beskæftiger 30 mand på maskinsnedkeriet, som har en produktion på 60 dagligstuer om dagen.

Maskinerne fra møbel-fabrikken i St. Dalby. Et eksempel på korrosionsbekæmpelsens succes.

Redningsfører Carlo Jensen fra Vejle viser de udsugningsslanger, der forårsagede korrosionsangrebene i St. Dalby.

Korrosionsbekæmpelse er mange ting!
St. Aarhus har netop været ude for et tilfælde af korrosionsbekæmpelse, der bør erindres i debat om **BRANDVÆSNERE** og **KORROSION**: Maskinerne var begravet i brændte bygningsdele. Flere timers oprydning - transport til Falck-station - rensning - retur til opmagasinering. - Det var opgaven!

I forbindelse med redningsarbejdet beretter overassistent Axel Quist:

- Da branden var så meget nedkæmpet, at efterslukningen kunne overtages af station Hornsyld, kom redningsfører Carlo Jensen hen til mig og fortalte, at der stod en del maskiner i maskinsnedkeriet. Der var brændt 6 ovenlysplader (glasfiber) i hver side af taget. Ca. 20 meter af tagryggen havde været antændt.

- Vi inspicerede lokalerne og opdagede, at samtlige maskiner var udstyret med udsugningsslanger på 5-6 meters længde og med en diameter på 15 cm. På det tidspunkt stod der over det meste af gulvet 5-10 cm vand, som vi lænsede ud af et hul i ydermuren. Maskinerne var sodede, våde og fulde af sorte skaller, som var faldet ned fra loftet, der bestod af gibsonit med rockwool imellem.

Korrosionsvognen tilkaldes

- På dette tidspunkt var vi enige om at tilkalde korrosionsvognen, og mens vi forventede vognens ankomst, forhandlede med virksom-

hedens ledelse. Det oplystes herfra, at maskinerne repræsenterede en værdi af 500.000 -600.000 kr., samt at der var op til et halvt års leveringstid på nogle af maskinerne. Tillige ville en produktion på 60 dagligstuer pr. dag gå tabt, hvis virksomheden standsede.

Arbejdet påbegyndes

- Ved korrosionsvognens ankomst gik vi straks i gang med PH papiret og destilleret vand. *PH papiret viste desværre ikke noget*, hvilket vi stod ret uforstående overfor, idet vi var bekendt med, at installationen var brændt. Endvidere var udsugnings-slangerne under mistanke. *Da vi foretog „kobbertråds-prøven“, viste denne sig at være positiv*, og så kan det nok være, vi fik brug for vor lærdom.

Røde af rust

- På dette tidspunkt var maskinerne allerede begyndt at ruste, hvilket forbavsede os en del. - *Der var jo kun gået knap 4 timer, siden branden udbrød!*

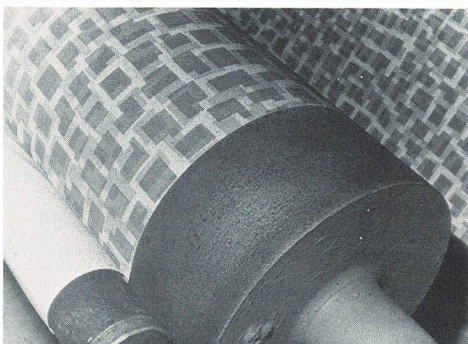
Problemer med strømforsyningen

- Med hensyn til strømforsyningen fik vi en hel del problemer, idet hele installationen var brændt. Dette betød, at der hverken var vand eller strøm til højtryksvaskerne. - Virksomhedens driftsleder skaffede dog hurtigt en elektriker, der etablerede en nødforsyning. I mellemtiden måtte vi dog skaffe lys fra vores home-light lysanlæg.

Korrosionsangreb på kobbervalser til farvetryk konstateres af civ.ing. Arup med lakmuspapiret.

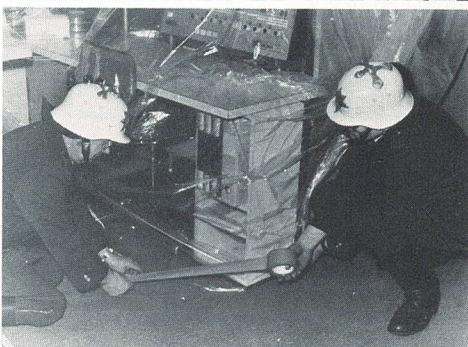
En af de sværtede valser i begyndende korrodering.

Påsprøjtning af skyllevæske påbegyndes.

Et edb-anlæg skal ikke skylles. Man til-dækker med plastik og „elefantape“, hænger poser med tørremiddel indvendigt og tilkalder elektronik-eksperter.

Rensningsprocessen

– Vi havde optalt skadede maskiner til 14 stk., og da prioriteringen i dette tilfælde ikke havde nogen betydning, begyndte vi fra en ende. Først skyllede vi maskinerne rene for sod m. v. med rent vand, herefter med en 5% F 24 opløsning og sidst skyllede med inhibitor skyllevand.

– Vi var imidlertid ikke rigtig tilfredse med resultatet, idet rusten stadig stak os i øjnene, selv om korrosionen var standset. Men vi gik fortrøstningsfulde i gang med at fjerne det hele.

Et godt råd

– Her må vi anbefale, at man i korrosionsvognen har nogle gode, stive børster samt en pakke „Rens let“. Med disse ting, en spand ren F 24 og megen håndkraft lykkedes det at få maskinerne så godt som helt rene.

– Efter denne proces begyndte vi forfra med højtryksprøjten og 5% F 24, derefter rent vand samt inhibitor skyllevand, og som afslutning brugte vi den vandfortrængende olie.

– Til slut blev alle maskiner indpakket i plastic, da vandet endnu dryppede ned fra taget.

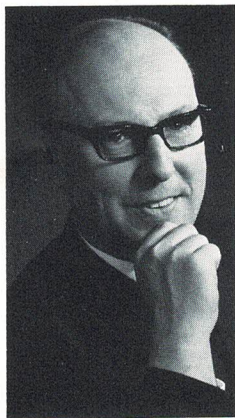
Avisen skrev

– Fra fabrikkens ledelse fik vi megen ros for det udførte arbejde, og vi kunne tillige glæde os over, at Horsens Folkeblad i forbindelse med en omtale af branden blandt andet skrev:

„Foruden en dygtig indsats for at nedkæmpe ilden og forhindre den i at brede sig yderligere kan virksomheden og dens forsikringsselskab glæde sig over, at korrosions-skaderne på maskinerne blev stærkt begrænset. Den nye redningsvogn med tilhørende mandskab viste sin store berettigelse.“

– pet

Forsikringsdirektør:

Sparet mere end det har kostet

Allerede nu er der sparet mere, end hele beredskabet har kostet!

Instrukser og cirkulærer om korpsets indsats ved sekundære brandskader er udsendt. Der er ingen tvivl om, at det samarbejde, der nu er etableret mellem forsikringsverdenen og Falck, får vor gamle hovedopgave, *redningsarbejde efter og under brand*, til at blusse op i et velfortjent come back.

En hel del erfaringer vil blive høstet og kommunikeret til stationerne på bedste måde. Samtidig overvejes mulighederne for at bruge audio-visuelle midler til undervisning og information om emnet. Det sidste instruktionskursus i korrosionsbekæmpelse efter brand blev holdt for en måneds tid siden i Gladsaxe. Det var bedre end det første – simpelt hen fordi nogle medarbejdere allerede havde deltaget i korrosionsbrande i praksis. Direktør, civilingeniør *J. Steffensen* fra Landbygningernes alm. Brandforsikrings-selskab giver et par supplerende bemærkninger til aftalen:

– *Når man står med et sådant beredskab, må de skadelidte selv bære tabet, hvis de nægter at acceptere tilbud om korrosionsbekæmpelse.*

– *Selv om man ikke kan få kontakt med det lokale forsikringsselskab, bør man øjeblikkelig gå i gang med korrosionsbekæmpelsen.*

– *De foreløbige resultater hos forsikrings-selskaberne er, at der allerede nu er sparet mere, end hele beredskabet har kostet, slutter Steffensen.*

Efter aftalen om demokrati på arbejdspladsen finder der en masse møder sted på stationerne, i regionsnævn og virksomhedsnævn. Nogle steder går det mere formelt til end andre.

Et stationsmøde i Herning handlede bl. a. om:

at spise suppe, lade vandet og få nye garager.

Mødet starter med, at alle falder over suppeterrinerne.

Efter en halv times intens arbejde kan Max Christensen byde velkommen og konstatere stort fremmøde. Takker for suppen, som er givet af **Børge Nielsen** i anledning af 10 års dagen samt af „Ras“ i anledning af 50 års fødselsdagen i december.

Efter oplysning om at der er meget på tapetet, overgives ordet til **Jørgen Sommer**.

Jørgen:

(redder,
tillidsmand)

Jeg har intet at fremføre lige for øjeblikket. Det er rarere at sidde i opposition til de ting, der nok skal fremføres.

Max:

(stationsleder)

Hvis du ikke har noget umiddelbart, kan jeg lægge dig et par ord i munden. Du har nævnt et bredere samarbejde med akkvisitionen evt. ved medvirken ved udstillinger m. m.

Jørgen:

(redder,
tillidsmand)

Det er rigtigt, at jeg har nævnt en tanke desangående. Jeg kunne godt tænke mig, at de forskellige instanser inden for Falcks Redningskorps lærte hinandens arbejdsfelter lidt bedre at kende. F. eks. reddere burde kende mere til akkvisition og lederfunktioner samt vagtbordsarbejde. Da firmaet er rammen om vores alles beskæftigelse, ville jeg gerne, at denne arbejdsplads sikres så godt som muligt. Vi vil fra redderside gerne være behjælpelige med at holde afgang af abonnenter så lille som overhovedet muligt, evt. samtidig øge antallet af nyttegninger. Samtidig må vi jo erkende, at redderne er forposter i kontakten med abonnenterne. En god og dækkende service er meget værd for inspektørerne i deres arbejde.

Max:

(stationsleder)

Jeg ville gerne, om vi kunne vente med at diskutere akkvisitionens stilling, til Malmgren (akkvisitør) er tilbage, (er kørt ud for at tegne et abn.) Vi mener for vort vedkommende, at vi altid giver de oplysninger, der kan have betydning for jer. Vi tilstræber at være ærlige med hensyn til alt, hvad der kan være af oplysninger. Der kommer endda af og til ting frem, som vi slet ikke burde give oplysning om. Med hensyn til akkvisitionens arbejde på udstillinger og arbejdet med demonstrationer og foredrag i øvrigt arbejder man på landsplan med en løsning. Der gøres et stort arbejde i skoler og foreninger. Vi vil gerne appellere til redderne om at være høflige og korrekte i deres arbejde i marken. Det er den største hjælp, vi kan få.

Jørgen:
(redder,
tillidsmand)

Et andet punkt, som naturligt griber ind, er undervisningen. Der vil jo nok blive nævnt nogle tal om, hvor meget skader her på stationen beløber sig til. Kunne disse skader ikke reduceres ved en bedre stationsundervisning evt. regionsvis. Det er jo en relativ kort undervisningstid, man har, ca. 1½ måned, alle kurser inkl. Vi har jo trods alt et meget alsidigt arbejde; vel nok et af de mest alsidige, der findes.

„Ras“:
(redder)

Hvad får folk ud af at være på redningsskolen? Det er jo konstruerede eksempler, der er brugt i adskillige år. De samme opgaver og de samme biler. Hvad er der ved at kunne rykke en lastbil op med en Land-Rover? Opfinder Krøyer har sagt: **Man kan ikke lære alt, men man kan lære at lære.** Jeg har aldrig problemer med opgaverne, jeg stiller mig bare hen bag et træ og lader vandet, mens jeg tænker tingene igennem. Så kan man jo dupere med at gribe sagen an næsten uden at have set den.

Max:

Vi tager i udvælgelsen af vore folk et særligt hensyn til, at det bliver en bestemt type medarbejdere, vi får. Vi har forholdsvis mange nyansatte her, der klarer sig på lige fod med de ældre reddere. Vi søger gennem arbejdet at bibringe vore medarbejdere en alsidig viden. Det er aldrig blevet bebrejdet nogen at kalde hjem.

Gunnar: (redder)

Jeg har altid sagt til før en vanskelig opgave og spurgt enten „Ras“ eller Chr. A. – og så er de som regel kørt!

Malmgren:
(akkvisitør)

(Efter kort referat af Max) Jeg har ikke hørt negativt fra kunderne. Den bedste propaganda er en god service. Jeg har som sagt ikke mødt nogen utilfredse herovre.

Max:
(stationsleder)

Vi må nok sige, at vi her på stationen har gode folk, og jeg ville være ked af at skulle miste en eneste. De folk, der sidder ved telefonen, gør et stort arbejde for at tilfredsstille kunderne. Der er også mange urimelige imellem.

Børge:
(redningsfører)

Der vil altid være utilfredse, men dem, vi ikke kan klare, stiller vi bare over til en af jer (lederne).

Vedstedsen:
(akkvisitør)

Med hensyn til abonnementsbetingelserne: Der må være et rimeligt forhold mellem det, der loves, og det der bliver givet. Desværre har man ikke alle steder haft samme opfattelse af, hvad rimelig service er.

Max:
(stationsleder)

Jeg har erfaret, at man ikke er helt på det rene med, at det er en alvorlig forseelse at køre på familiebesøg i korpsets biler. I særdeleshed i lig- og sygevoogne. Det vil ikke kunne tolereres. Det skulle være overflødigt at uddybe det nærmere.

Det interesserer mig desuden at høre om, hvor meget det vil koste at lave to garager mere, der hvor rampen står.

„Ras“: (redder)

Vi har tænkt, at hvis rampen blev fjernet, kunne der blive plads til Land-Roverne og måske dyreambulancen. Det ville måske beløbe sig til 500 kr. Vi mangler jo kun tagpladerne og lidt til den ene side.

Preben:
(redder)

Vi har en del tømmer, der skal skæres op. Men 800 kr. er nok et mere realistisk beløb.

Erik:
(assistent)

Jeg er lidt ked af at miste rampen og tvivler på lovligheden af et sådant byggeri.

Preben:
(redder)

Vi har et stort problem med parkerede biler og cykler ved fysiologisk afdeling. Vi må af og til bære patienter helt ude fra vejen, fordi biler står på kryds og tværs foran porten.

Max:
(stationsleder)

Vi vil straks bede sygehusdirektøren tage affære. Han plejer at lade handling følge tanke ret hurtigt.

Mødet sluttede i små diskussioner om aftenens emner. Det var et møde, der lovede godt for fremtiden.

Jørgen:
(reder,
tillidsmand)

Et andet punkt, som naturligt griber ind, er undervisningen. Der vil jo nok blive nævnt nogle tal om, hvor meget skader her på stationen beløber sig til. Kunne disse skader ikke reduceres ved en bedre stationsundervisning evt. regionsvis. Det er jo en relativt kort undervisningstid, man har, ca. 1 1/2 måned, alle kurser inkl. Vi har jo trods alt et meget alsidigt arbejde; vel nok et af de mest alsidige, der findes.

„Ras“:
(reder)

Hvad får folk ud af at være på redningsskolen? Det er jo konstruerede eksempler, der er brugt i adskillige år. De samme opgaver og de samme biler. Hvad er der ved at kunne rykke en lastbil op med en Land-Rover? Optfinder Krøyer har sagt: **Man kan ikke lære alt, men man kan lære at lære.** Jeg har aldrig problemer med opgaverne, jeg stiller mig bare hen bag et træ og lader vandet, mens jeg tænker tingene igennem. Så kan man jo dupere med at gribe sagen an næsten uden at have set den.

Max:

Vi tager i udvælgelsen af vore folk et særligt hensyn til, at det bliver en bestemt type medarbejdere, vi får. Vi har forholdsvis mange nyansatte her, der klarer sig på lige fod med de ældre reddere. Vi søger gennem arbejdet at bibringe vore medarbejdere en alsidig viden. Det er aldrig blevet bebrejdet nogen at kalde hjem.

Gunnar: (reder)

Jeg har altid sagt til før en vanskelig opgave og spurgt enten „Ras“ eller **Chr. A.** – og så er de som regel kørt!

Malmgren: (akkvisitor)
Den bedste propaganda er en god service. Jeg har som sagt ikke mødt nogen utilfredse herovre.

Max:
(stationsleder)

Vi må nok sige, at vi her på stationen har gode folk, og jeg ville være ked af at skulle miste en eneste. De folk, der sidder ved telefonen, gør et stort arbejde for at tilfredsstille kunderne. Der er også mange urimelige imellem.

Børge:
(redningsfører)

Der vil altid være utilfredse, men dem, vi ikke kan klare, stiller vi bare over til en af jer (lederne).

Vedstedsen:
(akkvisitor)

Med hensyn til abonnementsbetjeningerne: Der må være et rimeligt forhold mellem det, der loves, og det der bliver givet. Desværre har man ikke alle steder haft samme opfattelse af, hvad rimelig service er.

Max:
(stationsleder)

Jeg har erfaret, at man ikke er helt på det rene med, at det er en alvorlig forseelse at køre på familiebesøg i korpsets biler. I særdeleshed i lig- og sygevoгне. Det vil ikke kunne tolereres. Det skulle være overflødig at uddybe det nærmere.

Det interesserer mig desuden at høre om, hvor meget det vil koste at lave to garager mere, der hvor rampen står.

„Ras“: (reder)

Vi har tænkt, at hvis rampen blev fjernet, kunne der blive plads til Land-Roverne og måske dyreambulancen. Det ville måske beløbe sig til 500 kr. Vi mangler jo kun tagpladerne og lidt til den ene side.

Preben:
(reder)

Vi har en del tommer, der skal skæres op. Men 800 kr. er nok et mere realistisk beløb.

Erik:
(assistent)

Jeg er lidt ked af at miste rampen og tvivler på lovligheden af et sådant byggeri.

Preben:
(reder)

Vi har et stort problem med parkerede biler og cykler ved fysiologisk afdeling. Vi må af og til bære patienter helt ude fra vejen, fordi biler står på kryds og tværs foran porten.

Max:
(stationsleder)

Vi vil straks bede sygehusdirektoren tage affære. Han plejer at lade handling følge tanke ret hurtigt.

Mødet sluttede i små diskussioner om aftenens emner. Det var et møde, der lovede godt for fremtiden.

Børge Johansen

Hvad skete der egentlig i Esbjerg?

Den 6. marts kl. 16.30 afsagde arbejdsretten dom i sag nr. 6927: DASF mod os. Vi blev dømt, og det var en dom, der stort set fulgte den af LO's advokat nedlagte påstand.

Men hvad drejede sagen sig egentlig om? Vi prøver at udrede trådene.

På stationen i Esbjerg havde 28 af redderne vægret sig ved at stå som medlemmer af DASF. I 1966 kom det til et brud mellem DASF og CF, og dette brud blev særlig markant i Esbjerg, hvor DASF's afdeling, der hed Chaufførernes Fagforening i Esbjerg, gik midt over, således at man fik to fagforeninger med samme navn. Redderne hos os gik med den afdeling, der sorterede under CF i København. Den anden afdeling, der hørte under DASF, som vi har overenskomst med for stationerne uden for Storkøbenhavn, besværede sig og mente, at vi brød overenskomsten, der dengang bestemte, at personalet skulle stå som medlemmer af DASF's arbejdsløshedskasse.

Det kom til en voldgiftssag mellem DASF og os, og i kendelsen blev det udtalt, at vi skulle respektere bestemmelsen og kræve, at personalet stod som medlemmer af DASF's arbejdsløshedskasse. Man måtte derimod gerne være medlemmer af CF-forbundet. Alt ordnedes efter

Thi kendes for ret:

De indklagede, De Danske Redningskorps, bør efterleve eksklusiv bestemmelsen i § 1, pkt. 3, i den med Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund indgåede overenskomst, således at det mandskab, der ikke er medlemmer af forbundet og ikke overmelder sig i dette, afskediges. Bodsansvar bortfalder. Sagens omkostninger, 1000 kr., udredes af de indklagede.

kendelsen, som således blev respekteret fuldt ud.

I 1967 ændredes overenskomstens § 1,3, så bestemmelsen om organisatorisk tilhørsforhold kom til at omfatte både arbejdsløshedskasse og forbund, men for de reddere, der forinden var medlemmer af DASF's arbejdsløshedskasse og CF's forbund, var parterne stiltiende enige om ikke at kræve ændring. Så skete der i foråret 1971 det, at CF fik godkendt en arbejdsløshedskasse, og dermed mente redderne, at de kunne tilslutte sig CF, også hvad arbejdsløshedskassen angik, og de udmeldte sig af DASF's arbejdsløshedskasse.

Dermed opstod kravet fra DASF, og man forlangte nu overenskomstens § 1,3 opfyldt i fuld udstrækning, dvs. at man krævede de reddere afskediget, som ikke ville overmelde sig. Efter de arbejdsretlige regler afholdtes mæglingsmøde om sagen, hvorunder vi nægtede at følge DASF's krav. Vi fandt ingen anledning til at afskedige 28 reddere, som vi i øvrigt intet havde at udsætte på. Derefter holdtes der møde med deltagelse af LO, hvorunder vi fortsat afviste kravet.

Arbejdsretten er en domstol, hvis domme ikke kan appelleres. Alle sager pådøm-

mes af 7 dommere, hvoraf den ene er en højesteretsdommer, og de 6 er valgt af henholdsvis arbejdsgiverforeningen og LO. Forbund under LO kan ikke selv indklage eller indklages for arbejdsretten. Det kan kun LO på vedkommende forbunds vegne. Det blev altså LO, der indklagede os og påstod os dømt til at afskedige de 28 mand, med mindre de frivilligt overmeldte sig. Desuden påstod man os idømt en bød for at have misligholdt den voldgiftskendelse, der blev afsagt i 1966 om medlemskab af arbejdsløsheds-kassen.

I virkeligheden var vi lede og kede af hele denne sag. Strengt taget angik den ikke os. Den var et led i den kæde af processer, som fulgte efter den organisationsstrid, hvorunder CF i København udskilte sig fra DASF og begyndte at oprette afdelinger også uden for København. Men loven om arbejdsretten tillader ikke, at to fagforbund indklager hinanden. Loven forudsætter, at parterne i en sag altid er en arbejdsgiver på den ene side og en fagorganisation på den anden side. Derfor var DASF nødsaget til at indklage os, og vi var dermed i den situation, at vi i virkeligheden skulle optræde som talsmand for CF's synspunkter.

Det vil føre for vidt at referere parternes skriftlige indlæg og procedurer, men vi skal dog kort nævne de argumenter, hvormed vi imødegik LO. For det første gjorde vi gældende, at § 1,3 i vor overenskomst overhovedet ikke er en eksklusivbestemmelse. Den pålægger os ikke kun at beskæftige medlemmer af et bestemt forbund. Reglen forekommer os klart formuleret, og hvis man ikke vil holde sig strengt til ordlyden, må man støtte sig til praksis eller parternes opfattelse af bestemmelsens indhold. Og da praksis ikke kunne støtte LO, og vor opfattelse nøje svarede til ordlyden, så vi ikke, at man med føje kunne tillægge bestemmelsen en fra ordlyden afvigende mening. Vi kom også ind på eksklusiv-

Arbejdsrettens dommere har mange problemer. Men deres afgørelser kan ikke indankes for domstolene.

bestemmers egentlige mening og formål og på den diskussion om eksklusivbestemmers virkning, der er indeholdt i professor Knud Illums grundlæggende værk „Den kollektive arbejdsret“.

En særlig del af vor procedure handlede om den udvikling, der havde fundet sted i tiden efter organisationsstridens opståen. Efter den voldgiftskendelse, der i 1966 var gået os imod, var der blevet afsagt et par andre kendelser, bl. a. i en strid, som Taxa's landsorganisation var blevet det uskyldige offer i. Om disse kendelser og om et par domme i arbejdsretten kunne man sige, at de i nogen grad gik imod den kendelse, der var overgået os. Det forekom os, at der netop i forbindelse med striden mellem DASF og CF var truffet retlige afgørelser, som forvirrede. Bl. a. havde både professor Illum i sin voldgiftskendelse og arbejdsretten i en følgende dom slået fast, at forudsætningen for en eksklusivbestemmelse i hvert fald måtte være, at der kunne anvises anden, egnet arbejdskraft fra det forbund, som påberåbte sig eksklusivbestemmelsen. Dette synspunkt påberåbte vi os naturligvis også, og det

indgik som vor subsidiaere påstand. Den principale påstand gik ud på afvisning af sagen, som efter vor opfattelse slet ikke var hjemlet i arbejdsretsloven.

LO's påstand om at der skulle pålægges os en bod for ikke at have respekteret voldgiftskendelsen af 1966, afviste vi pure. Det er rigtigt, at arbejdsretten ser strengt på den, der negligerer en voldgiftskendelse, men vi havde aldeles ikke negligeret kendelsen af 1966. Tværtimod havde vi udfoldet ihærdige bestræbelser for at få sagen ordnet, og vi havde bl. a. taget initiativet til et møde på Esbjergstationen og til mødet inviteret de egentlige parter: DASF og CF. At disse to parter ikke kunne enes var vel at forudsæ, men det kunne i hvert fald ikke bebrejdes os.

I præmisserne for arbejdsrettens dom gennemgås parternes indlæg før og under selve sagen. Man erkender, at § 1,3 i vor overenskomst i sin ordlyd afviger væsentligt fra sædvanlige eksklusivbestemmelser, men lægger vægt på, at vi har gentaget og udvidet bestemmelsen efter voldgiftskendelsen i 1966, der karakteriserede bestemmelsen som en regulær eksklusivbestemmelse. Det gjorde voldgiftsretten ganske rigtigt, og den gjorde det, fordi parterne i forbindelse med overenskomstfornyelserne ikke udtrykkeligt har aftalt, at man ønskede indført en ændring i forhold til ældre tiders bestemmelser, der måtte opfattes som eksklusivbestemmelser, omend de dengang havde et helt andet formål. Derefter omtales i præmisserne udførligt omstændighederne omkring sager, hvori kendelser og domme afviger fra den kendelse, der i 1966 gik os imod, og man kommer til det resultat, at man for at kunne påberåbe sig en begrænsning i en eksklusivbestemmelser virkning, må kunne godtgøre, at bestemmelsen ikke kan efterleves, dvs. at man faktisk ikke kan få anvist fornødent og egnet personale, og et sådant bevis har vi jo af gode grunde ikke kunnet præstere, selv om vi formo-

der, at beviset ville kunne skaffes, hvis det var kommet så vidt, at vi blev tvunget til at afskedige Esbjerg-folkene.

Spørgsmålet om bodsansvar kommer retten ind på i slutningen af præmisserne, hvori det hedder: „Hvad bodsansvar angår, lægger retten vægt på, at sagen udspringer af den for arbejdsgiverne belastende strid mellem de to chaufførorganisationer, og at de indklagede – som erkendt af klagerne – har søgt at få løst de organisationsmæssige problemer ad frivillighedens vej. Bodsansvar findes herefter at kunne bortfalde.“

Man kan sige om denne dom, at den nok er klar, men til gengæld lidt „blød“. Hvis vi havde fulgt DASF's og LO's krav og afsendt opsigelser til Esbjergpersonalet og derefter hos arbejdsformidlingen anmodet om at få anvist andet og nogenlunde lige så egnet personale, ville vi formentlig være kommet i den situation, at man kun delvis eller måske slet ikke havde kunnet honorere vort ønske. Dermed ville vi have kunnet bevise, at eksklusivbestemmelsen ikke kunne efterleves, og arbejdsretten ville sandsynligvis så have fulgt den linie, der var anlagt i de tidligere domme, hvorefter eksklusivbestemmelsen måtte tåle en begrænsning. Men selvfølgelig kan man så ikke se bort fra, at det kunne have gået ud over nogle af de Esbjerg-folk, som vi ellers ikke har noget udestående med og gerne vil beholde.

Vi tabte en sag, og vi spildte en masse tid på et forhold, hvis opståen vi hverken har lod eller del i. Under sagen har vi heller ikke lagt skjul på, at vi var irriterede over at blive indblandet i en proces, som faktisk burde være ført mellem de to stridende parter. Det synspunkt har arbejdsretten i hvert fald givet os medhold i.

Må vi sluttelig bemærke, at dommen formentlig også vil have den konsekvens, at de folk, der i København står som medlemmer af DASF, overmelder sig i CF.

BJ

BREVE UDEFRA

EKSEMPLER PÅ GOD SERVICE

Falck-Zonen
Esbjerg
TAK!

For en meget hurtig og meget venlig hjælp, da jeg begik den ikke ukendte dumhed at glemme nøglen i min aflåsede bil!

Venlig hilsen

Edith Andersen

Station **Esbjerg**: Redder **Børge Daugaard Hansen** udførte assistancen.

Vi var søndag den 21. ds. en tur på Grenen, hvor vi var så uheldige at køre fast i sandet. Ved nogle velvillige bilisters hjælp fik vi rekvireret assistance fra Falck-Zonen i **Skagen**. Jeg vil ikke undlade at fortælle om den umåde elskværdige behandling vi der var ude for, og beder Dem overbringe vedkommende vor bedste tak.

Med venlig hilsen

L. Blichfeldt

Station **Skagen**: Redder **Tommy Larsen** klarede assistancen.

FALCK ZONEN, ODENSE

Oversat fra engelsk:

Fornylig ydede De ambulance-service for min mand fra Odense til København – til et fly til Australien.

Vi var under turen til København yderst taknemmelige for den høflighed og hjælp, Deres personale ydede, og da vi nåede lufthavnen, ventede Deres mænd – til trods for forsinket afgang – og hjalp os med bagage og tolden.

Min mand led ingen overlast under rejsen og blev mødt af en ambulance og overført til et godt hospital.

Jeg vil gerne takke de to mænd, som ledsagede os i ambulancen, og firmaet for udvist hensynsfuldhed over for os.

Jeg beklager ikke at have skrevet før, men Deres adresse var med noget bagage, som jeg først nu har modtaget.

Jeg takker endnu engang.

Odense: Ovennævnte assistance blev udført af redder **John. Nielsen** og **Palle Petersen**, st. **Odense**.

Århus, den 21. 1. 1972

Til den Falck-mand, som ordnede min bil onsdag den 19. januar, da min startnøgle var knækket i tændingen:

Hurtig hjælp er som bekendt dobbelt hjælp – tusind tak for Deres hurtige indsats. Jeg aner ikke, om det var en besværlig sag for Dem, eller om den kunne ordnes i et snuptag, men – snuptag eller ej – betød det for mig, at jeg ikke behøvede at undvære min bil ret længe, og at jeg sparede at få den på værksted.

Havde jeg haft Dem her, var jeg nok faldet Dem om halsen som tak for Deres gode service, – nu må De altså nøjes med min skriftlige tak.

Mange venlige hilsener

Rita Hornbæk

Assistance udført af

redder **Hans R. Møller**, der sikkert beklager, at han ikke blev faldet om halsen.

Skoleeksempel på klagebehandling

I administrationsafdelingerne og rundt omkring på Falck-stationer sidder medarbejdere, der dagligt omsætter korpsets servicepolitik til praksis. Det kan ikke undgås, at der kommer klager alligevel. Ganske få – bevares – men klager vi alle kan lære af.

Sekretær *Gunnar Harkamp* fra driftsafdelingen i København har vist os et skoleeksempel på korrekt klagebehandling. Vi bringer det i uddrag:

Sekretær Gunnar Harkamp, København.

Klagers 1. brev (4. februar 1972)

Jeg vil herved gerne have lov til på det kraftigste at udtrykke min utilfredshed med den måde, hvorpå Deres firma har behandlet min sag i forbindelse med uheld (brand i motor) på min bil (FIAT 850 Special, AM 68810).

I dag - 3 dage senere - henvender jeg mig til Borch-Christensen for at høre, hvordan det går med min bil, og om jeg snart kan hente den.

Her får jeg imidlertid svaret, at man endnu ikke har modtaget bilen, men at alle forsikringspapirer iøvrigt er i orden.

Efter diverse telefonopringninger og undersøgelser frem og tilbage, viser det sig imidlertid, at min bil ved en fejl fra Deres firmas side er blevet afleveret hos Firma Finn Gyldenvang, Jagtvej 157. Dette firma havde selvfølgelig ikke foretaget sig noget, da de ikke var orienteret om reparationens art o.l.

I et sådant velorganiseret firma som FALCK skulle denne form for kundebehandling og beklagelige fejl ikke kunne finde sted, hvilket De sikkert vil give mig ret i.

På dette svarede vi som normalt, at vi ville undersøge sagen og vende tilbage med en forklaring, hvorefter pågældende station fik sagen til udtalelse.

Korpsets 2. brev (21. februar 1972)

Idet vi henviser til vor skrivelse af 7/2 d.å. skal vi meddele, at vi nu er i besiddelse af en redegørelse for hændelsesforløbet vedrørende transporterne af Deres vogn AM 68.810 i dagene fra d. 28/1-72 til 4/2-72 og vi skal indledningsvis meget beklage at vor redder d. 2/2-72 fejlagtigt anbringer Deres vogn hos Fa. Finn Gyldenvang og ikke hos Fa. Borch-Christensen, hvilket først skete d. 4/2-72, og denne tur har vi udført uden beregning.

Må vi til Deres orientering oplyse, at vore assistancer udføres først til vore abonnenter, hvorefter ikke-abbonenter bliver betjent, og at sidstnævnte assistancer kun ydes mod kontant betaling.

Klagers sidste brev (24. februar 1972)

Jeg har d.d. modtaget Deres venlige brev af 21. ds. fra hr. Harkamp, og jeg vil gerne have lov til herved at udtrykke min tak samt fulde tilfredsstillelse med Deres afvikling af "min" lille sag.

Jeg forstår fuldt ud Deres argumenter og kan da også godt indse - nu hvor "sindene er faldet til ro" - at der nu og da må ske fejl i et selskab som Deres såvel som andre.

Hvis det kan glæde Dem, kan jeg oplyse, at jeg har anvendt Deres "afsavnserstatning" som del af betalingen af et Falck-årsabonnement, som jeg håber, jeg ikke vil få brug for - (forstå mig venligst ret).

DEN ER GAL MED SELERNE

Falck-Zonens redningskorps,
Falckhuset,
Polititorvet,
1567 København V.

Under kørsel ad Frederikssundsvej den 16. 2. 72 kl. 08.45 bemærkede jeg en af Falck-Zonens sygetransportvogne, registreringsnummer AL 98.191.

I vognen befandt sig 2 personer, nemlig føreren og en kvindelig passager på forsædet. Der var monteret sikkerhedsseler i køretøjet, men ingen af disse blev benyttet.

Jeg mener, at Falck-Zonen må være blandt dem, der til daglig ser de alvorlige ansigts- og øjenlæsioner, som påkørsler i bytrafikken – selv ved lav hastighed – kan påføre fører og passager på forsædet, og skal derfor anbefale, at Falck-Zonen som praksis indfører, at passagerer, som ikke vil benytte sikkerhedssele, transporteres i køretøjerne på bagsædet, hvilket givetvis vil virke både psykologisk bedre og medvirke til at reducere antallet af personskader.

Bilinspektør

Vi skal endnu engang indskærpe bestemmelserne fra „Instruks vedr. patientbefordringens praktiske udførelse“ af 1. december 1970, (ambulancehåndbogen), hvori der står:

Sikkerhedsseler bør anvendes af patienter i såvel fører- som bærerum.

Ideen fra bilinspektøren om at indføre den praksis, at alle, der ikke vil benytte sikkerhedsselerne, skal placeres på bagsædet eller i bærerummet er utvivlsomt god, men bedst var det om personalet gjorde endnu mere ud af at anmode folk om at benytte selerne.

Om sikkerhedsseler

har læge **Helge Holst Kjærsgaard** i en kronik i **Dagbladet** fra **Ringsted** for øvrigt skrevet:

Selv folk fra redningskorpset, som burde vide besked, kører glade rundt uden sikkerhedssele. Men det kan vel ikke undre, når man kan se, at selv læger kan begå endnu grovere fejl, som f. eks. at køre med børn på forsædet.

Røg og støj

Til Falcks Redningskorps.

Har for få minutter siden haft glæden af Deres hjælpebil, medens den var tilkaldt til min vogn for at skifte dæk på denne, fordi der ikke var dunkraft og skifteværktøj med.

Under denne procedure lader Deres chauffør sin **store dieselmotor gå i ca. et kvarters tid**, hverken lydløst eller lugtløst.

Jeg bor på hjørnet af Gothersgade og St. Regnegade, og de to biler holder lige overfor på hver side af porten til St. Regnegade 19 (Montmartre).

Jeg påtaler hans laden motoren gå, og trods det, at han er hente og hente noget i førerrummet, lader han stadig motoren gå. Først et vist tidsrum senere, da han ser, at min kone og jeg iagttager ham fra vinduet, slukker han for motoren og fortsætter med at arbejde med at anbringe nødstedte bils dæk i reservehjulrummet. Måske bedre sent end aldrig, men min kone havde han da fået vækket af både larmen og stanken.

Ærbødigst
Abonnent i København

Driftsafdelingen i København, der fik dette brev til besvarelse, har foretaget en lille undersøgelse, der viser, at korpsets medarbejdere i alt for mange tilfælde undlader at stoppe motorerne under såvel patientbefordring som autohjælp. Det er i orden, at motoren skal være igang, når de roterende lyssignaler anvendes, ellers der er tale om kortvarige stop på ulykkessteder.

Men at motoren skal gå på ambulancen under mange minutters ventetid på hospitalet, eller at kranvognens motor skal stå og tøffe i lang tid under aflæsning midt om natten, det er forkasteligt.

Onsdag den 8. december indviedes en ny vagtcentral i Odense i en nedlagt lejlighed i en af korpset ejet ejendom, Klostervej 29, lige over for stationen. Det vil sige, at vagtcentralen skulle indbygges i et bestemt antal kvadratmeter. Det gav selvfølgelig mange og svære spekulationer om, hvorledes det kunne lade sig gøre. Der var mange ting, der skulle tages højde for, når en vagtcentral med cirka 120.000 rapporter skulle fungere så fejlfrit som muligt.

Men vi havde en god forbundsfælle i direktør **W. Falck**, der blot sagde, at nu skulle det virke, uden i øvrigt at skele til omkostningerne.

Vi har også fået en dejlig vagtcentral, som fungerer godt. Selvfølgelig har der været lidt begyndervanskeligheder, som imidlertid nu efter ca. 1 måned synes at være overstået.

Rent teknisk fungerer vagtcentralen således, at to radiofolk på hver sin frekvens dirigerer henholdsvis sygevoгне og kranvoгне på st. Odense og st. Dalum. Sidstnævnte er fjernstyret fra vagtcentralen i Odense. Foran sig har hver radiomand et panel med et trykknapsystem til indtrykning af ambulancer, brand o.s.v., der med et bestemt lys-signal i garagen, opholdsrum, køkken og badeværelse på st. Odense viser, hvad alarmer gælder.

Samtidig bliver personalet over samtaleanlæg orienteret om, hvor de skal køre hen. Panelet har og-

**Odense-vagtmestrene
i nye omgivelser.**

Vagstueleder, Jørgen Jacobsen Odense:

NU VIRKER DET

så trykknapper på alle vogne samt alt mandskab på begge stationer.

Alt på stationen værende mandskab lyser, således at man har et godt overblik over, hvem der er hjemme – ved udkørsel slukkes lyset.

Vognene har to knapper, **en rød og en grøn**. Begge slukket betyder vognen ude af drift.

Grøn: I garage.

Rød: I arbejde.

Rød-grøn: Ledig på vej hjem.

St. Dalum alarmeres over et telefonanlæg, indbygget i hvert panel, direkte til stationen, således at hvis man på nummerskiven drejer 01 ringer ambulanceklokken – 02 ringer brandklokken.

Samtidig gives i telefonen besked om, hvor der skal køres hen, og dette går

ud over højtaleranlægget. Der findes også en direkte telefon til Odense sygehus, så vagtmestrene kan dreje sig ind til **alle** afdelinger på Odense sygehus.

Indgående meldinger modtages over 4 liniemodtagere, som er konstrueret af F.K.T. – et ganske fortrinligt system.

Vagtmesteren skriver rapport på de modtagne meldinger, som gennem en sprække foran ham på et transportbånd ledes til henholdsvis kran- eller sygevoгnsmand. Foran sig har vagtmesteren 3 trykknapper, en blå, en rød og en gul. Disse bruges internt på vagtcentralen, således at radiomanden er orienteret om, at der f. eks. vil komme en udrykningskørsel, idet vagtmesteren trykker på knappen, så snart han modtager alarmer.

Hæderstegn/miniature

Til orientering for interesserede kan oplyses, at Falcks 25-års hæderstegn en miniature kan købes for en pris af kr. 60,-. Bestilling foretages på uniformsrekvisition, men der kan ikke foretages afskrivning via punktsystemet.

Vagthund

Efter et færdselsuheld for nylig måtte Falck i Fakse være hundepassere for en nat. Ejeren var bragt til hospitalet efter ulykken. Hunden „Pjuske“ blev transporteret til Falck-stationen, hvor den blev ansat som vagthund. Som betaling for sin dont modtog „Pjuske“ vand og medisterpølse.

„Pjuske“ som vagthund i Fakse.

Intern sikkerhed

Som nævnt i referat nr. 4 fra mødet i VN arbejdes der i korpset med at indpasse de nye regler for virksomheders sikkerhedsarbejde til vort system for „demokrati på arbejdspladsen“. Et lille udvalg, bestående af **Ric-Hansen**, **Assentorp** fra Roskilde, **Svend Aage Hansen** fra Næstved og **Verner Nielsen** fra Frederiksberg, kommer snart med resultater fra drøftelse med Direktoratet for Arbejdstilsynet.

Fond af personalemidler

Et lille udvalg, bestående af **Børge Johansen**, **Verner Nielsen** fra Frederiksberg, **Bent Christensen** fra Nykøbing Falster og **Svend Aage Hansen** fra Næstved, har barslet et oplæg om økonomisk demokrati på Falck-facon. Tanken bagved er soleklar: Medarbejderne i korpset tilslutter sig et fond, **som korpsets ledelse ingen indflydelse har på**. Dette fond kan i løbet af 5 år tilvejebringe mellem 5 og 10 mill. kr., afhængig af hvor mange der tilslutter sig.

Disse penge skal yngle på normal vis (obligationer, pantebrev m. v.), men kan være til rådighed, såfremt der lovgives om økonomisk demokrati, eller det til den tid skulle findes hensigtsmæssigt at stille pengene og den deraf følgende indflydelse til rådighed i korpset. Eventuelt kan pengene benyttes til en samling af personalet i én organisation.

Virksomhedsnævnet har besluttet at lade sagen gå til „høring“ rundt omkring på stationerne, og resultatet ventes snart.

Lovens lange arm

Foranlediget af et par tilfælde for nylig skal vi indskærpe, at redderne i egen interesse skal overholde de lokale hastighedsgrænser ved almindelig kørsel. De systemer, færdselspolitiet benytter til at finde syndere med, bliver mere og mere avancerede. F.eks. kan færdselspolitiet nu opstille radarantennen diskret op til 150 meter fra en skjult politibil, og så hjælper det ikke at den stakkels bilfører sidder og stirrer ned på asfalten for at finde de gamle kendte tværliggende kabler.

Sælsomt syn

I forbindelse med det sidste kursus i korrosionsbekæmpelse blev de deltagende distrikts- og stationsledere beordret i kedeldragter. Skift til kedeldragt var et sælsomt syn. Det tog længere tid end det normalt accepteres i militæret – og nogle havde svært ved at se forskel på for og bag. Men det lykkedes. På billedet ser både **Neerstrand**, **Poul Gullach** og **Henning Christensen** ud til at have det udmærket.

OXYGEN og ACETYLEN

Sikkerhedsmøde i Vejle

På stationen i Vejle afholdtes i midten af februar et aftenmøde med deltagelse af personale fra omkring 20 af korpsets stationer.

Over mødets emne „Sikkerhed og bekæmpelse af ulykker i forbindelse med gasarter“ holdt civilingeniør *Per Skov* fra *Hede Nielsen A/S* i Horsens et interessant foredrag.

Civilingeniør Skov gennemgik fremstillingsprocessen i forbindelse med oxygen og acetylen. Endvidere hvilke sikkerhedsforanstaltninger, der bør iagttages ved brug af disse luftarter, og foredraget afsluttedes med en gennemgang af, hvordan korpsets personale bør forholde sig, såfremt det bliver tilkaldt til ulykker i forbindelse med de nævnte luftarter.

Efter foredraget var der mulighed for at stille spørgsmål, og spørgelysten var stor.

I relation til ulykken i Simmersted kom man blandt andet ind på spørgsmålet om tankvognsuheld, og herunder hvordan korpsets personale kan afgøre, hvilket indhold tankvognen har.

Per Skov
Civilingeniør
Hede Nielsen A/S

Civilingeniør Skov oplyste hertil, at der p.t. ikke findes bestemmelser her i landet, der giver mulighed for at oplyse tankvognenes indhold.

Hos Hede Nielsen A/S arbejder man dog med planer om i vognens førerhus at indføre et kort med angivelse af tankens indhold samt behandling i forbindelse med eventuelle uheld.

Ideen er god, men det er muligt, det bør overvejes, hvorvidt kortet skal anbringes inde i vognen eller udvendigt. Imidlertid er det ikke tilstrækkeligt, at et sådant system indføres i blot et enkelt firma. Forhåbentlig kommer der fra myndighedernes side generelle retningslinier i forbindelse med angivelse af tankindhold til gavn for såvel ejere, chauffører som redningsmandskab – hvis uheldet sker.

Tilkaldelse

Efter en livlig debat sluttede ingeniør Skov med at oplyse, at såfremt korpset tilkaldes til uheld i forbindelse med luftarter, der benyttes til svejsning, skæring og køling, kan der altid rettes telefo-

nisk henvendelse til Hede Nielsen A/S for råd og bistand, idet firmaet har en vagtturnus for specialuddannet teknisk personale, der døgnet rundt vil kunne konsulteres og i givet fald vil kunne rykke ud på et eventuelt uheldssted.

Døgnbetjent telefon:
(05) 62 48 11 - Horsens
(01) 30 11 33 - København.

På mødet udleveredes et lille

hæfte om forebyggelse og bekæmpelse af uheld med oxygen og acetylen. Hæftet kan gratis rekvireres hos Hede Nielsen A/S, og vil kunne give korpsets personale en hel del nyttige oplysninger.

/pet

Hæftet fra Hede Nielsen A/S

Det er livsfarligt

at anvende oxygen i forbindelse med olie eller ledstoffer.
Dødt er enering af apparater, der anvendes i forbindelse med oxygen, forbudt.

Det er meningsløst

at der stadig kan forekomme ulykker med oxygen. De skyldes udsækkende manglende omtanke og kendskab til anvendelsen af de forskellige luftarter.

Det er nødvendigt

at enhver bruger af luftarter indgående sætter sig ind i reglerne for behandling og brug af luftarterne.
Har De set Dem ind i disse regler?
Reglerne er aftrykt omstændigt.

PERSONALIA

UDNÆVNELSER

REDNINGSFØRER

Redder **Carlo Bruno Jensen, Vejle**, er pr. 1. januar 1972 udnævnt til redningsfører i Vejle.

VAGTMESTER

Redder **Finn Dahl Kyndesen, Lyngby**, er pr. 1. februar 1972 udnævnt til vagtmester i Lyngby.

Redder **John Lyager Poulsen, Hellerup**, er pr. 1. februar 1972 udnævnt til vagtmester i Lyngby.

ASSISTENT

Redder **Leif Berg Christiansen, Esbjerg**, er pr. 1. februar 1972 udnævnt til assistent i Esbjerg.

Christiansen blev ansat som redder i 1964 og har i hele sin ansættelsestid været beskæftiget på stationen i Esbjerg.

Redningsfører **Kurt Skovning, Esbjerg**, er pr. 1. februar 1972 udnævnt til assistent i Esbjerg.

Kurt Skovning blev ansat i 1963 og i 1970 fulgte udnævnelse til redningsfører, ligeledes i Esbjerg. Skovning har bl. a. virket som vagthavende på stationens ene døgnvagt i 1½ år, hvorfor ledergerningen ikke er helt ukendt.

BRANDASSISTENT

Pr. 1. januar 1972 er følgende brandmænd i **Ulfborg** udnævnt til brandassistenter: **Tage Villy Christensen, Aage Hansen** samt **Ejler Jensen**.

Ib Larsen.

ADMINISTRATION

Fuldmægtig

Med virkning fra 1. marts 1972 er **sekretær Ib Larsen, Revisionsafdelingen, København**, udnævnt til fuldmægtig. Ib Larsen ansattes i korpset i oktober 1946 som kontorassistent, men flyttedes i 1950 til vagtstuen i Tietgensgade som telefonist. I 1952 fulgte udnævnelse til vagtmester. Ib Larsen, der stammer fra Sønderjylland, ønskede imidlertid at vende tilbage til hjemegnen, og i 1958 opnåedes en stilling i Kolding som assistent. I 1964 vendte Ib Larsen tilbage til hovedstaden og ansattes i revisionsafdelingen, hvor han siden har været beskæftiget som kontorassistent, rejseresvisor og sekretær.

Ligeledes fra 1. marts 1972 er **sekretær Wally Krogh, Revisionsafdelingen, København**, udnævnt til fuldmægtig.

DØDSFALD

Afdelingsleder John Koch-Jensen, København

Den 12. marts afgik afdelingsleder John Koch-Jensen, København ved døden. Koch-Jensen, der var ansat i korpset fra september 1934, var gennem tiden tilknyttet forskellige administrative funktioner. Koch-Jensen har således været leder af kontrolboghderiet og kantinen i Falck-Huset, men i en lang årrække var han beskæftiget som inkassator i Storkøbenhavn, hvor han hos kommuner og sygehuse inkasserede tilgodehavender for sygekørsel.

Koch-Jensen var endvidere uddannet som statseksami-

neret ejendomsmægler – en uddannelse som mange af korpsets ansatte på en eller anden måde har kunnet drage nytte af.

I Personalefonden var Koch-Jensen forretningsfører, og forestod som sådan fondens daglige ledelse, hvorved han gennem kontakten med stationer og personale blev kendt ud over det ganske land.

Koch's indseende i handel med værdipapirer til personalets fordel var efterhånden meget stor. Vi skylder ham alle noget – vi har pension for en meget ringe sum pr. måned.

Koch-Jensen var også en mand, der ofte gav udtryk for sine meninger. Ikke mindst over for de yngre medarbejdere i Falck-huset, hvem han ofte søgte at påvirke med sine ideer om et større arbejde for etablering af yderligere personalesammenhold og -goder.

Ved Koch-Jensens død er en plads blevet tom – en

plads, det vil være svært at udfylde.

Æret være hans minde.

Entreprenørarbejder Kristian Mortensen, Nørresundby.

Med sorg har vi modtaget meddelelsen om, at Kristian Mortensen under molefiskeri ved Hansholm er forsvundet. Kristian Mortensen blev ansat i korpset som deltidsbeskæftiget brandmand i 1965, men ønskede en stærkere tilknytning til arbejdet i korpset, hvorefter han i juni 1971 blev ansat som entreprenørarbejder.

Kristian Mortensen betegnes af kolleger som en ualmindelig god kammerat, altid i godt humør og hele tiden parat til at give en hjælpende hånd.

Æret være hans minde.

Mindeord om distriktsleder E. Havemose

Meddelelsen om distriktsleder E. Havemose's død vækker hos mig minder om en enestående Falck-mand. Da jeg i 1943 kom fra Odense til Esbjerg, var jeg forvænt med samarbejdet med Falck, og jeg tænkte: hvordan skal det gå i Esbjerg. Her blev samarbejdet med Falck ikke mindre godt, takket være stationsleder Havemose. Han oplevede som Falck-chef den mest urolige tid i Esbjergs historie. Nat efter nat lyste flammer fra sabotage-bålene på himlen. En nat stod det meste af havnen i luør. Der var lagt 49 slanger ud, og et halvt

hundrede brandfolk var i kamp med ilden. En anden nat blev der fra kl. 18.50 til morgengry meldt om 12 brande. Havemose var med overalt. En gang var der en farlig brand i et skib. Man frygtede, det skulle springe i luften, og man måtte ned i lasten for at få den farlige brand slukket. Havemose – med sin røgmaske – arbejdede sig ned i det farlige rum. Da han havde været nede i lasten et kort stykke tid, dukkede endnu en mand – også med røgmaske – op. Det var umuligt at se, hvem den anden Falck-mand, der også ove-

de livet, var, men Havemose sagde: – Dav, Ove.

Så godt kendte han sine folk, at han vidste, at det ikke kunne være andre end redder Ove Petersen – nu stationsleder i Randers – der ville følge ham.

Dette kendskab til folkene på stationen, viser også en side af hans karakter.

Havemoses mod, dygtighed og venlighed, gjorde ham afholdt og respekteret. Jeg vil altid huske denne flittige Falck-mand, der var en pryd for sit korps.

**Frank Hernov.
Berlingske Tidende.**

REPLIK

Fhv. vagtmester
- nu redder:

Tanker fra et kursus

Når man kommer hjem fra kursus – i dette tilfælde vagtmesterkursus – kan det vel næppe undgås, at man spørger sig selv: „Var dette kursus noget værd?“ Svaret hertil må blive et ja, selv om man ikke er enig i alle de fremsatte synspunkter.

Den måde, man her har opbygget et kursus på, er dejlig afslappet og varierende, og der er hele tiden ytringer, der fanger én. Hvad der fangede mest, var bemærkningen om, at en vagtmester er den, der skal vide mest af alle. Han bør vide alt om disponering, materiellets virkemåde, abonnementsforhold, betalingspligter, lønforhold m. v. Og når det udtales, at ingen bør udnævnes til assistent uden at have lært vagtmestergerningen, kan dette naturligvis kun hilses med glæde og med håbet om, at denne indstilling vil gøre sig gældende inden for alle korpsets selskaber.

Mange vagtmestre er unge mennesker, der har en naturlig ærgerrighed og en idé om, at der skal være liv i arbejdet. Her tænker jeg først og fremmest på sammenholdet mellem vagtstue og garage. – Et sted, hvor skoen trykker alt for meget.

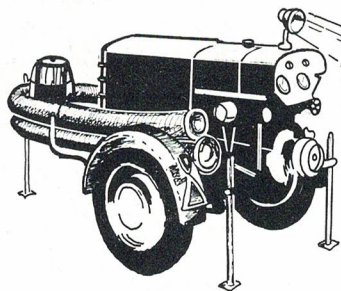
Det skal bestemt ikke være unge menneskers opgave, selv om de har en anden holdning, at slå noget i stykker for de ældre. Opgaven må være at skabe et fællesskab, og der må en dialog i gang, hvor man gensidigt respekterer hinanden og lytter til den anden part. Unge er vel nok mere rebelske, men det skal og må ikke være en kamp mellem to generationer i det daglige arbejde i korpset. Krampagtigt at holde skanser, der alligevel er uholdbare, er tåbeligt. Det bør såvel unge som ældre tænke på, når en konflikt-situation trækker op.

I korpset er det, som i mange andre virksomheder, sikkert vanskeligt at etablere et fællesskab. Herom er jeg ikke i tvivl. Men det må bare ikke blive enten eller. Kræver man dette, er det, fordi man er umoden. Med ungdom følger selvfølgelig umodenhed, men desværre er det ikke alle, der modnes med alderen.

Uanset hvilke beføjelser man har, gælder det om at finde frem til et samarbejde, der kan være til gavn for de kunder og de mennesker, vi arbejder for. Det må ikke være et spørgsmål om, hvem der skal vise tolerance og imødekommenhed. – Man bør tage det første skridt selv. Nogle må slå af på æren og selvhævdelsestrangen, og andre må være indstillet på, at det er den dygtige og naturlige form for advancement, der skaber det bedste klima i korpset.

Vagtmester

PÅHÆNGSSPRØJTEN

Dækket ind

En stripteasedanserinde, der havde gjort sig skyldig i den forseelse at optræde uden en trævl, blev fremstillet i retten anklaget for usømmelig optræden.

– **Var De overhovedet dækket på nogen måde under Deres optræden,** spurgte den agtværdige dommer.

– **Ja ja da,** svarede den unge blondine og knejsede med nakken.

– **Af hvad,** spurgte anklageren.

– **Af mit Falck-abonnement,** svarede hun triumferende.

Fonderinger

Vor udsøgte medarbejder har læst om kapitalfonder og økonomisk demokrati og har fundet ud af, at den, der har skrevet det, har brugt så mange fremmedord, at det eneste, vor medarbejder forstod, var, at forfatteren må have været en belæst mand.

Ingen forskel

Redderen gik søndagstur med sin kone. På hovedlandevejen kom en lille 4-cylindret kranvogn slæbende med et stort vognlæs.

– **Nøjagtigt som med ægte-skabet,** sagde vor ven. **Manden er kranvognen som morakker for at holde hjulene i gang. Vogntoget bagefter er konen, som bare lader sig trække afsted.**

– **Det er så rigtigt, som det er sagt,** smilede vor redderkone. **Kranvognen ryger, spytter og laver larm hele dagen medens vogntoget tier og bærer alle byrderne.**

Vanrøgt af børn bliver straffet

(Denne lov gælder ikke for Fyn)

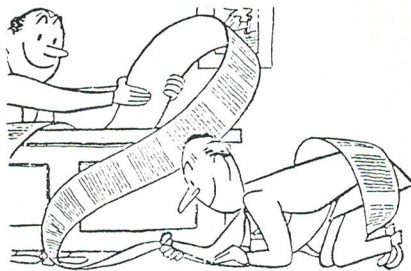
Så er det altså sandt!

– et godt gammelt motto hos Falck har vundet gehør andre steder. Den stedlige

direktør i området oplyser dog – uden at være blevet spurgt – at det med vanrøgt ikke har noget med hans børn at gøre.

Farvel til IKO?

Vor altid ude-om-sig værende medarbejder, **sugeslangen,** har ved dørkikkeri erfaret, at korpsets fortsatte kontorrationalisering skal foregå uden hjælp fra udefra kommende IKO-eksperter.

– **Her skal du se, hvor mange timer der er brugt for at beregne, hvor mange timer planlægningsafdelingen har brugt for at finde ud af, hvor mange timer der er brugt på rationaliseringen!**

(Broen)

Vandtankvogn på prøvetur

Fa. Micromax har efter samråd med vor station i Helsingør opbygget en vandtankvogn. Den er udstyret med 10.000 liter tank, højtryksprøjte, vandkanon og diverse udstyr. Det eneste lille minus er prisen. Da den var færdig, viste det sig at den ville komme til at koste næsten 200.000 kr.

Personbil klemt flad

Med al ønskelig tydelighed demonstrerede en tankvogn fornylig ved Faxe, hvad der sker, hvis den vælter ovenpå en personbil. Sidstnævnte blev flad, men heldigvis var den tom. Som vi anførte i sidste nummer af HJÆLP er hjælpemulighederne små, når det skal gå stærkt. Det skaber problemer at finde noget, der kan holde.

Askebæger med Falck-motiv

Vor stedlige repræsentanter i Rønne har formået en keramikfabrikant til at fremstille et askebæger i grøn eller brun bornholmsk keramik. Der er indgraveret bomærke. Askebægret kan købes for 10 kr. ved henvendelse til Fællesforbundet i København.

Frisk fuldmægtig

Man tænker sig ofte en fuldmægtig som en ældre lidt bedaget medarbejder. Anderledes er det i København, hvor den første pige-fuldmægtig er udnævnt pr. 1. marts. Hun hedder Wally Krogh og passer normalt på, at vi andre ikke får for meget - eller for lidt - i løn. Hun har været i Falck i snart 20 år og er bl. a. uddannet merkonom.

